

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNIJINedjelja, 4 listopad 2020. [\[Multimedia\]](#)

Bog očekuje plodove od onih koje je poslao da rade u njegovom vinogradu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem Evanđelju (usp. *Mt* 21, 33-43) Isus, predviđajući svoju muku i smrt, iznosi prispodobu o vinogradarima ubojicama kako bi opomenuo svećeničke glavare i starješine narodne koji samo što nisu krenuli krivim putem. Oni, naime, imaju loše namjere prema njemu i traže način kako da ga uklone.

Alegorijska prispodoba opisuje gospodara koji, nakon što se vrijedno brinuo oko svoga vinograda (usp. r. 33), prije nego će poći na put povjerava ga seljacima. Zatim, u vrijeme žetve, šalje sluge da uzmu urod; ali vinogradari ih dočekaše batinama, a neke čak i ubiše. Gospodar šalje druge sluge, brojnije, s kojima ovi jednako postupiše (usp. rr. 34-36). Prispodoba dostiže svoj vrhunac kada gospodar odluči poslati svoga sina: vinogradari ga ne poštuju, već naprotiv, misle da će njegovim uklanjanjem ući u posjed vinograda te tako i njega ubijaju (usp. rr. 37-39).

Slika vinograda je jasna: predstavlja narod koji si je Gospodin izabrao i odgajao s velikom brižnošću; sluge koje je gospodar poslao su proroci, poslani od Boga, dok je sin slika Isusa. I kao što bjezu odbačeni proroci, tako je i Krist odbačen i ubijen.

Na kraju prispodobe, Isus pita starješine narode: „Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?“ (r. 40). A oni, vodeći se logikom pripovijesti, izgovaraju vlastitu osudu: gospodar će – kažu – opake strogo kazniti zle, a vinograd povjeriti „drugim vinogradarima što će mu davati urod u svoje vrijeme“ (r. 41).

Ovom vrlo oštrom prispodobom Isus svoje sugovornike suočava s njihovom odgovornošću, i to čini krajnje jasno. Ali nemojmo misliti da se ova opomena odnosi samo na one koji su odbacili Isusa u to vrijeme. Ona vrijedi za sva vremena, pa tako i za ovo naše. I danas Bog očekuje plodove svog vinograda od onih koje je poslao da rade u njemu. A to smo svi mi.

U svakome dobu oni koji imaju autoritet, bilo koji autoritet, čak i u Crkvi, u Božjem narodu, mogu pasti u napast da se vode svojim vlastitim, a ne Božjim interesima. A Isus kaže da je istinska vlast u služenju, a ne u iskorištavanju drugih. Vinograd pripada Gospodinu, a ne nama. Vlast je služenje i kao takvu je se mora vršiti za dobro sviju i za širenje evanđelja. Ružno je vidjeti kada ljudi koji imaju vlast u Crkvi traže vlastite interese.

Sveti Pavao, u drugom čitanju današnje liturgije, govori nam kako biti dobri radnici u Gospodnjem vinogradu: što je god istinito, uzvišeno, pravedno, čisto, ljubazno, časno; što god je krepst i hvalevrijedno, neka to bude ono oko čega ćemo se svakodnevno truditi (usp. *Fil* 4, 8). Ponavljam: što je god istinito, uzvišeno, pravedno, čisto, ljubazno, časno; što god je krepst i hvalevrijedno, neka to bude ono oko čega ćemo se svakodnevno truditi. To je stav autoriteta, a također i svakoga od nas, jer svaki od nas ima određeni autoritet ma kako mali bio. Na taj ćemo način postati Crkva koja je sve bogatija plodovima svetosti, davat ćemo slavu Ocu koji nas ljubi s beskrajnom nježnošću, Sinu koji nam nastavlja pružati spasenje, Duhu koji otvara naše srce i potiče nas prema punini dobra.

Obratimo se sada Presvetoj Mariji, duhovno povezani s vjernicima okupljenima u svetištu u Pompejima na molitvu, a u mjesecu listopadu obnovimo obvezu moljenja krunice.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Boravio sam jučer u Asizu kako bih potpisao novu encikliku *Fratelli tutti* o bratstvu i socijalnom prijateljstvu. Prikazao sam je Bogu na grobu svetoga Franje, koji me je nadahnuo da je napišem, jednako kao i prethodnu *Laudato si'*. Znakovi vremena jasno pokazuju da ljudsko bratstvo i briga za stvoreni svijet predstavljaju jedini put prema cijelovitom razvoju i miru, na što su već ukazivali sveti pape Ivan XXIII., Pavao VI. i Ivan Pavao II. Danas vama koji ste na Trgu – a i izvan Trga – s radošću poklanjam novu encikliku u izvanrednom izdanju dnevnika *L'Osservatore Romano*. S ovim izdanjem ponovno se započinje svakodnevno objavljivati papirnato izdanje lista *L'Osservatore Romano*. Neka sveti Franjo prati hod bratstva u Crkvi, među vjernicima svih religija i među svim narodima.

Danas završava *Vrijeme stvaranja* koje je započelo 1. rujna, u kojem smo zajedno s našom braćom iz različitih kršćanskih crkava proslavili Jubilej za Zemlju. Pozdravljam predstavnike Svjetskog katoličkog pokreta za klimu, razne krugove *Laudato si'* i udruge koji su uključeni u razne programe promicanja cijelovite ekologije. Veselim se poduzetim inicijativama koje se danas održavaju na raznim mjestima, a posebno želim spomenuti inicijativu koja se provodi na području delte rijeke Po.

Dana 4. listopada prije stotinu godina u Škotskoj je osnovano djelo *Stella Maris* kao podrška ljudima s mora. Na ovu tako važnu obljetnicu potičem kapelane i volontere da radosno svjedoče prisutnost Crkve u lukama, među pomorcima, ribarima i njihovim obiteljima.

U Bologni je danas proglašen blaženim don Olinto Marella, domaći svećenik biskupije Chioggia, pastir po Kristovu srcu, otac siromašnih i branitelj slabih. Neka njegovo izvanredno svjedočanstvo bude uzor mnogim svećenicima, pozvanima biti ponizne i hrabre sluge Božjeg naroda. Zaplješćite, molim, novom blaženiku!
